

Sygn. akt II KK 37/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Edyta Demiańczuk - Komoń

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Krzysztofa Urgacza,
w sprawie D. J.

uniewinnionego od zarzutu z art. 178a § 1 i 4 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 20 kwietnia 2022 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 27 stycznia 2020 r., sygn. akt II K (...),

**uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w Z. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 27 stycznia 2020 r. (sygn. akt II K (...)) uniewinniono D. J. od zarzutu popełnienia czynu z art. 178a § 1 i § 4 k.k. polegającego na tym, że w dniu 6 sierpnia 2018 r. w K., gm. Z., woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości - 2,59 % alkoholu etylowego we krwi, prowadził w ruchu

lądowym, po drodze publicznej motorower marki Z. o nr rej. (...), a czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres od 10 lipca 2018 r. do 10 lipca 2022 r. orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Z. wyrokiem sygnatura II K (...), z dnia 27 czerwca 2018 r., który uprawomocnił się w dniu 10 lipca 2018 r. Wyrok uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. wniósł Prokurator Generalny, zarzucając przedmiotowemu wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 14 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w zw. z art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k., a w konsekwencji prawa materialnego tj. art. 244 k.k. polegające na uniewinnieniu D. J. od popełnienia zarzucanego mu czynu, w opisie którego oskarżyciel publiczny zawarł zachowanie polegające na prowadzeniu w ruchu lądowym, po drodze publicznej motoroweru w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres od 10 lipca 2018 r. do 10 lipca 2022 r. orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Z. wyrokiem sygnatura II K (...), z dnia 27 czerwca 2018 r., który uprawomocnił się w dniu 10 lipca 2018 r., pomimo jednoznacznego ustalenia, że w dniu 6 sierpnia 2018 r. oskarżony wyjechał swoim motorowerem z posesji i udał się do sklepu. Zdaniem Prokuratora Generalnego zachowanie to nakazywało Sądowi dokonanie jego subsumcji pod przepis art. 244 k.k. i wydanie w tym zakresie stosownego rozstrzygnięcia.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Z. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Nie budzi wątpliwości, że Sąd uniewinnił oskarżonego od zarzutu popełnienia czynu z art. 178 § 1 k.k. z uwagi na brak możliwości jednoznacznego dowiedzenia, że tym pojazdem się poruszał (kierował nim) już po spożyciu alkoholu. Nie można było wykluczyć, że pijany prowadził jedynie motorower obok siebie lub

zakupiony alkohol spożywał w lesie. Ustalono także w sprawie, że D. J. w dniu 6 sierpnia 2018 r. jechał swoim motorowerem do sklepu.

Oznacza to, że w istocie nie mógł zostać skazany na podstawie art. 178a § 1 i § 4 k.k., gdyż nie była spełniona podstawowa przesłanka odpowiedzialności karnej z tego przepisu, tj. prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Kodeks przewiduje surowszą odpowiedzialność za takie zachowanie, gdy dodatkowo miało miejsce w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów. Jednak nie jest to naturalnie jedyny przypadek penalizacji tego sposobu niestosowania się do orzeczonego zakazu, a jedynie sytuacja szczególnie kwalifikowana. W innych przypadkach, prowadzenie pojazdu wbrew obowiązującemu zakazowi stanowi czyn z art. 244 k.k. W niniejszej sprawie opis zdarzenia historycznego obejmował wprost fakt prowadzenia pojazdu w dniu 6 sierpnia 2018 r. wbrew zakazowi. Nie udało się wykazać jedynie okoliczności prowadzącej do odpowiedzialności karnej z przepisu surowszego. Nie zwalniało to jednak Sądu od dokonania prawidłowej kwalifikacji zachowania oskarżonego.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.